

תת"ע 8491/10/15 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו רמילה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

24 ינואר 2017

תת"ע 8491-10-15 מדינת ישראל נ' אבו רמילה

דו"ח תעבורה 40200753180

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אחמד אבו רמילה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רויטל מוסקוביץ

ב"כ הנאשם: עו"ד עלאא קישאוי

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה ברכב בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש במהירות של 150 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

במועד הדיון כפר הנאשם במהירות, בתקינות המכשיר, במיומנות המפעיל, במהירות המותרת במקום, וביקש לקבוע את התיק להוכחות.

במועד שנקבע להוכחות העידו מטעם המאשימה השוטרת, רב נגד רוחמה בניסטי, אשר אכפה את העבירה ורשמה לנאשם את ההזמנה לדין (ת/1); וכן השוטר רס"מ רובי בללי, השוטר אשר עסק באבטחת השוטרת וערך מזכר נלווה לדוח תנועה (ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו ולא הוגשו מסמכים כלשהם מטעמו.

עמוד 1

על פי עדותה של השוטרת, הנאשם נהג ברכב עם 2 נוסעים מכיוון כללי השומרני הטוב לכיוון כללי מצפה יריחו, כאשר הוא בנתיב שמאל כשהוא בודד בנתיב נסיעתו. השוטרת אף ציינה כי בנתיב ימין נסעו עוד 2 כלי רכב וכאשר יצאה לעצור את רכב הנאשם הם סטו לשול. הפעלת המכשיר נעשתה ממושב קדמי שמאלי של הניידת וכי הנאשם ראה את נתוני המדידה על גבי הצג של המכשיר. השוטרת אף ציינה כי נשמר קשר עין רצוף עד לעצירת רכבו של הנאשם.

השוטרת נחקרה בחקירה נגדית ארוכות לגבי אופן ההפעלה ובעיקר השאלות התמקדו במהירות המותרת בכביש, מקום עמידתה של השוטרת ביחס לכביש, אופן ביצוע המדידה ותקינות המכשיר.

לטענת ההגנה, השוטרת לא ציינה כי היא בדקה את התמרוכים המציינים מהי המהירות המותרת בכביש וכי לא רשמה בדוח כי המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש. בעדותה בפני אמרה השוטרת כי אכן לא ציינה בנסיבות המפורטות בדו"ח כי בדקה שקיימים תמרוכים הקובעים את המהירות 90 קמ"ש מאחר ולטענתה לא קיימים תמרוכים כאלה. המהירות נקבעת, לדברי השוטרת, על פי מבנה הכביש, שכן צוין שמדובר בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בו המהירות המותרת עומדת על פי חוק על 90 קמ"ש.

אני מקבל את גירסת השוטרת בהקשר למהירות המותרת ואכן מבנה הכביש קובע עפ"י התקנות את המהירות המותרת ואין צורך בקיומם של תמרוכים המתירים את המהירות.

באשר לטענה לגבי מקום עמידתה של השוטרת ביחס לכביש, השוטרת ציינה כי היא עמדה בשול ימין ליד הניידת ושם בוצעה האכיפה. השוטרת אף הוסיפה כי ההפעלה בוצעה ממושב קדמי שמאלי של הניידת ונסיון ההגנה להציג מצג כאילו היא עמדה בשול מצד שמאל לא הצליח כיוון שמדובר בכביש עם קו הפרדה בנוי שאין בו שול שמאל.

לענין אופן ביצוע ההפעלה, השוטרת ציינה כי היא כיוונה את המכשיר למרכז הרכב, לוחית הזיהוי (ראה עמ' 5 ש' 26). דברי השוטרת מקובלים עלי ולא מצאתי כי מדובר בהפעלה שאינה עפ"י הנהלים.

שאלת קיומם של שני רכבים נוספים שנסעו בנתיב הימני איננה פוגעת בתקינות ההפעלה. השוטרת ציינה כי שני הרכבים האמורים נסעו בנתיב הימני ואילו ההפעלה בוצעה לרכב הנאשם שנסע בנתיב השמאלי. אף למעלה מן הצורך ציינה השוטרת כי שני הרכבים האמורים סטו לשול בעת שיצאה לעצור את רכבו של הנאשם, הנאשם גם אישר זאת בחקירתו הנגדית. לא התרשמתי כי השוטרת התבלבלה בין הרכבים וכי המדידה בוצעה לרכב אחר או שהיתה טעות בזיהוי. השוטרת ציינה כי היא שמרה על קשר עין רצוף עם רכבו של הנאשם, שהיה בודד בנתיב נסיעתו, עד לעצירתו.

הנאשם אישר כי נעצר סמוך לניידת.

המדובר הוא במכשיר תקין שכן צוין בדו"ח ההזמנה לדין בוצעו כל הבדיקות המעידות על אמינות ההפעלה וכי בוצעו בדיקות הכיול הנדרשות בתחילת המשמרת ובסיום המשמרת, ונמצאו תקינות. השוטרת ציינה כי קו הראיה בינה לבין רכב המטרה היה נקי, רכב המטרה לא היה מוסתר ע"י עצם או רכב אחר, נקודת ההצבעה היתה מכוונת כל זמן המדידה על מרכז רכב המטרה, היה קשר עין רצוף עד לעצירת הרכב וכי טווח גילוי רכב המטרה היה 292.8 מטר ולא עלה על 300 מטר.

השוטרת גם ציינה שהרכב היה בודד בנתיב שמאל מתוך שני נתיבים ובשעת הפעלת הממל"ז לא ירד גשם או שלג.

מכל האמור לעיל, ניתן לקבוע כי ההפעלה בוצעה במכשיר תקין ע"י מפעילה מיומנת.

אף כי הנאשם טען שנתוני המדידה לא הוצגו בפניו, השוטרת ציינה בדו"ח כי היא אכן הציגה לנאשם את תוצאות המדידה והיא חזרה על כך בעדותה בפני. העובדה שהנאשם בתגובתו הראשונית לדו"ח אמר "לא נסעתי 150 קמ"ש" מעידה על כך שאכן נתוני המדידה הוצגו לפניו.

כאן המקום לציין כי בהתאם לנתונים המפורטים בדו"ח השוטרת המפעילה נושאת תעודת מפעיל מוסמך לממל"ז מתאריך 11.4.13. אף כי עובדה זו צויינה בדו"ח ת/1 שהוגש ע"י מאשימה ב"כ הנאשם לא חלק על נתונים אלה וכפירתו בענין מיומנות המפעילה לא היתה מעבר לציין עובדה זו במועד הכפירה. לא הופנתה לשוטרת אף לא שאלה אחת לענין מיומנותה. המדובר הוא בשוטרת ותיקה ומיומנת - 33 שנה במשטרת התנועה, אשר עמדה בפני בחקירתה הנגדית ופרטה באופן קוהרנטי את אופן ההפעלה.

נראה בעיני כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח בהתאם לפסק דין בע"פ 5345/90 בראונשטיין נ' מדינת ישראל, פד"י (5) 40, את שלושת הדברים: תקינות המכשיר בעת הפעלתו, הפעלת המכשיר ע"י מפעיל מיומן וכי המכשיר הופעל כיאות ובתנאי שטח אופטימליים המבטיחים את אמינות תוצאת המדידה.

בהתאם לפסק דין בראונשטיין הנ"ל אין חובה על המאשימה, אלא אם נדרשה לכך ע"י ההגנה, להוכיח את תקינות המכשיר באמצעות הבדיקות התקופתיות החצי שנתיות וכיוצ"ב.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי המאשימה לא הגישה תע"צ תקינות וכי לא העידה את עורך התע"צ, אולם מדובר בטענה בעלמא, שכן הנאשם לא ביקש לזמן לעדות את עורך התע"צ על אף שב"כ המאשימה הצהיר במועד הדיון שימציא לב"כ הנאשם את התע"צ הרלבנטי.

בהתאם לכך אני קובע כי תקינותו של המכשיר, בשים לב לעובדה שביצעו בדיקת כיוול תקינה בתחילת משמרת וסיום המשמרת, אינה מוטלת בספק.

תמוה בעיני מדוע הנאשם אשר עמו ברכב נסעו 2 נוסעים נוספים, לא הביא לעדות אף עד שיוכל לתמוך בגירסתו ואף תמוה יותר מדוע הוא בעצמו לא מסר את גירסתו בחקירה הראשית. הדבר כמובן מחזק את הראיות כנגד הנאשם.

בנסיבות האמורות אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי המכשיר הופעל כנידרש, באמצעות מפעילה מיומנת ובתנאים האופטימליים המבטיחים את אמינות ההפעלה, וכי לא היה בידי הנאשם לעורר ספק ביחס למיוחס לו בכתב האישום, ולאור כך אני מרשיע אותו במיוחס לו בכתב האישום.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

הנאשם שלפני הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה ברכב בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש במהירות של 150 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. הנאשם מחזיק רשיון נהיגה משנת 2009 לחובתו 10 ה"ק אחרונה משנת 2014. לנאשם עבירה זהה מסוג ברירת משפט.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, החל מיום 15.3.17.
2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים בניכוי 30 יום פסילה מנהלית. הנאשם יפקיד רשיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 30.3.17.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/01/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט